

Sygn. akt IV CSK 15/12

POSTANOWIENIE

Dnia 13 kwietnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z powództwa Skarbu Państwa Naczelnika Urzędu Skarbowego w B.
przeciwko B.Technologie Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w B., B. K. – B.
i C.B.

o ustalenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 13 kwietnia 2012 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej B. K. – B.

od wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 30 czerwca 2011 r.,

odrzuca skargę kasacyjną i zasądza od pozwanej B. K. – B. na rzecz Skarbu Państwa – Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

Uzasadnienie

Wniesiona przez pozwaną B. K.-B. skarga kasacyjna od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 30 czerwca 2011 r. została oparta na obu podstawach kasacyjnych określonych w art. 398³ § 1 k.p.c. W ramach pierwszej podstawy skarżąca zarzuciła naruszenie prawa materialnego przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, w tym art. 84 k.c. oraz przepisów kodeksu spółek handlowych (zwłaszcza art. 158 § 3 i art. 13), w ramach drugiej zaś – naruszenie art. 233 § 1, art. 244 i 245 k.p.c. poprzez brak wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału dowodowego, całkowite pominięcie wniosków dowodowych oraz sprzeczność ustaleń z dokumentami. Uzasadnienie podstaw nie odnosi się w żaden sposób do zarzucanego naruszenia prawa materialnego i ogranicza się wyłącznie do kwestionowania trafności poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych. Nie wskazano także, o jakie pominięte wnioski dowodowe chodzi i do jakiego rodzaju naruszenia prawa procesowego uchybienie to ma prowadzić. Należy w tej sytuacji uznać, że pomimo przytaczania przepisów prawa materialnego oraz procesowego skarga zmierza wyłącznie do podważenia ustaleń faktycznych, a tym samym podstawę skargi w istocie stanowią zarzuty dotyczące ustalenia faktów i oceny dowodów, wbrew wyraźnemu zakazowi zawartemu w art. 398³ § 3 k.p.c. Skarga podlega zatem odrzuceniu.

Na marginesie należy już tylko zwrócić uwagę, że w skardze, poza powtórzeniem treści przepisu, nie wskazano przesłanek mających uzasadniać przyjęcie jej do rozpoznania. Z uwagi na zasadniczą wadę w postaci braku oparcia skargi na właściwej podstawie nie jest celowe wdrażanie trybu usunięcia tej wadliwości.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.